

Mu daamid ja härrad.

Head sõbrad.

Hoolivus. Kodanikualgatus. Vastutustunne. Relvavendlus. Need mõisted on meid täna siia Lennusadamasse kokku toonud. Toetame üheskoos Carolin Illenzeeri Fondi kaudu langenud ja vigastada saanud kaitseväelaste lapsi. Neid lapsi on praegu 45, aga teame juba, et sel suvel peaks sündima veel üks väike tüdruk. Täna heategevusliku õhtusöögi tulu läheb just nende laste hariduse ja huvitegevuse toetuseks.

Eesti osaleb erinevatel rahvusvahelistel sõjalistel operatsioonidel alates 1995. aastast. Sellest saadik on Eesti riik saatnud välismissioonidele üle 2500 mehe ja naise. Täna hommikul kohtusin Paldiskis järjekordse Afganistani suunduva jalaväekompaniiga ESTCOY 16, kellest kahele kolmandikule algab kohe esimene välismissioon. Mul oli uhke tunne seista kõigi nende meeste ja naiste ees, nende Eesti sõdurite ees.

Paraku on viimase 18 aasta jooksul tulnud ette ka kurbi ja pöördumatult traagilisi hetki. 130 kaitseväelast on saanud operatsioonidel või koduses teenistuses haavata ja vigastada. 11 meest on langenud lahinguväljal.

On selge, et kui Eesti parlament ja valitsus langetavad otsuse lähetada oma kaitseväelased lahingusse, siis võtab riik koos sellega ka suure vastutuse. Vastutuse nii kaitseväelaste endi kui ka nende lähedaste eest. Vastutuse eelkõige selles mõttes, et Eesti riik peab tegema kõik endast oleneva, et meie lahingüksustel oleks parim võimalik väljaõpe ja parim võimalik varustus just konkreetse sõjalise operatsiooni edukaks läbimiseks. Riik võtab vastutuse ka lahingust naasvate kaitseväelaste eest, tal tuleb igapäevase tähelepanu, hoole ja mõistmisega suhtuda sellesse, et nii mõnigi lahing või vahejuhtum võib kaitseväelase või tema pere jaoks kesta väga pikalt. See vajab kõigi selles vallas töötavate psühholoogide ja ohvitseride kannatlikkust ning järjekindlust sealgi, kus tundub, et abivajaja lükkab abi eemale. Kaitseministeerium ja kaitsevägi peavad hea seisma selle eest, et keegi Eesti huvide eest võidelduist ei tunneks end sellesama Eesti poolt hüljatuna.

Homme on Eestis veteranipäev. Esimest korda. Veteranipoliitika puudutab kõige otsesemalt neid 2500 inimest, kes on võidelnud Eesti kaitseväe koosseisus Eesti eest või kaotanud

töövõime teenistusülesandeid täites Eestis. See puudutab ka nende perekondi, lapsi ja lähedasi. Aga tegelikult hõlmab veteranipoliitika kogu Eesti ühiskonda. Sest veelkord – need 2500 meest ja naist on Eesti sõdurid, meie sõdurid.

Meil kõigil täna siin, homme ja edaspidi 23. aprillil, on võimalus näidata oma solidaarsust kodus või kaugemal missioonidel teeninud kaitseväelastega, kinnitades rinda veteranide uus toetussümbol – rahvusvärvides sinilill. Mina kannan seda sinilillemärki, sest olen uhke nende üle, kes kaitsevad Eestit lähedal ja kaugel. Pealegi, sinilill on üks väheseid lilli, mis homsel veteranipäeval õitseb. Arvestades tänavust talve, mis kevadeks alles kasvab.

Head sõbrad,

Mul on hea meel näha, et täna õhtul on siia Lennusadamasse kogunenud nii arvukalt inimesi, kes hoolivad meie kaitseväelastest ja nende lastest. Olen presidendi-aja üheks oluliseks missiooniks pidanud kodanikuühiskonna edendamist Eestis. Sest leian, et see oleks sotsiaalne plaanimajandus, kui rahvas lihtsalt ootab, et riik või omavalitsus teeb kõik ära, ja kui ei tee, siis ei tehtagi midagi. Olen kindel, et üks õige asi peab sageli põhinema kodanike omaalgatuslikul toimingul.

On tore vaadata, kui inimesed tegutsevad ise. Ja tõepoolest, talgud on Eesti olustikus ammune ja loomulik tegutsemisviis. Ka Estonia teater ehitati 100 aastat tagasi eestlaste endi poolt – inimesed lihtsalt panid raha kokku ja teatasid, et me tahame oma teatrit. Kui nii võimsaid asju on tehtud rahva omaalgatusena, siis võime ju praegu ka midagi ise teha.

Sotsioloog Robert Putnam tõestab, et seal, kus kodaniku osalus on suur, toimib demokraatia paremini. Demokraatlik riik toimib ladusalt siis, kui inimesed osalevad selle elus jätkuvalt, mitte ainult iga nelja aasta tagant valimistel oma sedelit või e-häält andes.

Teie kõikide osalemine siin Carolin Illenzeeri Fondi õhtusöögil on õige asi. Ainuõige, julgen isegi öelda. Meil on vaja rohkem selliseid algatusi.

Carolin Illenzeeri Fond on sümboli tähendusega. See näitab Eesti kodanikuühiskonna

tugevnemist, meie hoolivust ja üksteise märkamist. Teadmine, et ühiskond hoolib kaitseväelastest ja nende peredest; teadmine, et kui midagi juhtub, ei jäeta kedagi üksi, et lastel aidatakse saada hea haridus – see annab kindluse Eesti kaitsmise enda elukutseks valinutele.

Ma tänan Eesti NATO Ühingut ja Reservohvitseride Kogu. Ma tänan kõiki annetajaid ja tänase heategevusliku õhtusöögi korraldajaid ja toetajaid. Ma tänan kõiki, kes on tänase õhtuga väljendanud hoolivust Carolin Illenzeeri Fondi laste vastu, hoolivust ja mõistmist meie kaitseväelaste vastu.

Ma siiralt tänan teid, kes te olete mõelnud nendele inimestele ja nendele lastele.